

Acord din 03/07/1996

între Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 104 din 06/03/1998

Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia,

din dorința de a promova și întări relațiile economice dintre cele două țări pe baza respectării suveranității și independenței naționale, deplinei egalități în drepturi, a avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne și de a încheia un acord pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezentul acord se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit, percepute în contul fiecăruia dintre statele contractante, al unităților lor administrativ-teritoriale sau al autorităților locale ale acestora, indiferent de sistemul de percepere.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele percepute pe venitul total sau pe elemente de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenind din înstrăinarea proprietăților mobiliare sau imobiliare.

3. Impozitele actuale care cad sub incidența prezentului acord sunt, în special, următoarele:

a) în cazul României:

- impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
- impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- impozitul pe veniturile realizate din activități agricole, (denumite în continuare impozit român);

b) în cazul Indoneziei:

- impozitul pe venit, perceput conform Undang-undang Pajak Penghasilan 1984 (Legea nr. 7/1983)

(denumit în continuare impozit indonezian).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite pe venit, identice sau similare, care se vor adăuga sau vor înlocui impozitele menționate la paragraful 3, după data semnării prezentului acord. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica reciproc orice modificări importante aduse legislației lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă, după context, România sau Indonezia;

b) (i) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, desemnează teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra cărora România exercită, în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional, drepturi suverane privind explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale existente în apele mării, pe fundul și în subsolul acesteia;

(ii) termenul Indonezia include teritoriul Republicii Indonezia, astfel cum este definit de propria legislație, și zonele adiacente, asupra cărora Republica Indonezia exercită drepturi suverane sau jurisdicție, în conformitate cu prevederile Convenției Națiunilor Unite din 1982 asupra Drepturilor Mării;

c) termenul persoană înseamnă o persoană fizică, o societate și orice alt grup de persoane;

d) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate considerată persoană juridică, în vederea impozitării;

e) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, orice întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și orice întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

f) expresia trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

g) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în România: ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Indonezia: ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

h) termenul naționali înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui stat contractant;

(ii) orice persoană juridică sau altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare a unui stat contractant.

2. În ceea ce privește aplicarea acordului de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care prezentul acord se aplică.

ARTICOLUL 4 Domiciliul fiscal

1. În sensul prezentului acord, expresia rezident al unui stat contractant indică orice persoană care, în virtutea legislației aceluși stat, este subiect de impunere în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) persoana va fi considerată rezidentă a statului contractant în care dispune de o locuință permanentă; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt cele mai strânse (centrul intereselor sale vitale);

b) dacă statul contractant în care această persoană își are centrul intereselor vitale nu poate fi determinat sau dacă nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau dacă nu locuiește în mod obișnuit în nici unul dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor

rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale ambelor state contractante vor rezolva problema de comun acord.

ARTICOLUL 5 Sediul permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia sediu permanent indică un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își exercită, în totalitate sau în parte, activitatea.

2. Expresia sediu permanent cuprinde, îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o uzină;
- e) un atelier;
- f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia sediu permanent cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcție, de montaj sau o instalație, ori activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai dacă durata unui asemenea șantier, proiect sau activități este mai mare de 6 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere, prin salariații săi ori prin alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai dacă activitățile de această natură durează în acea țară (pentru același proiect sau proiect conexe) o perioadă sau perioade care depășesc în total 4 luni în cadrul oricărei perioade de 12 luni, calculate din prima zi în care sunt furnizate serviciile.

4. Independent de prevederile precedente ale acestui articol se consideră că expresia sediu permanent nu include:

a) folosirea de instalații în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării ocazionale de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării ocazionale;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii în scopul exclusiv de a fi prelucrate de o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a cumpăra produse sau mărfuri ori de a strânge informații pentru întreprindere;

e) vânzarea produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții temporare ocazionale, după închiderea târgului sau a expoziției menționate;

f) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a face reclamă, de a furniza informații, pentru cercetări științifice sau activități similare, care au un caracter preparator sau auxiliar pentru întreprindere.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, în sensul paragrafului 7 -, activează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, se va considera că acea întreprindere are un sediu permanent în primul stat contractant menționat, în legătură cu orice activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, dacă această persoană:

a) are și exercită, în mod obișnuit, în acel stat contractant, împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă ar fi exercitate prin intermediul unui loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor aceluși paragraf; sau

b) nu are o astfel de împuternicire, dar menține, în mod obișnuit, în primul stat contractant menționat, un stoc de produse sau de mărfuri din care livrează, în mod regulat, produse sau mărfuri în numele întreprinderii.

6. Se va considera că o întreprindere de asigurări a unui stat contractant, cu excepția activităților de reasigurare, are un sediu permanent în celălalt stat contractant, dacă încasează prime de asigurare în acel celălalt stat contractant sau dacă acordă acolo asigurări de risc prin intermediul unui salariat sau reprezentant care nu este un agent cu statut independent, în sensul paragrafului 7.

7. Nu se va considera că o întreprindere a unui stat contractant are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat contractant prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui astfel de agent sunt exercitate, în totalitate sau în parte, în numele acelei întreprinderi, el nu va fi considerat un agent cu statut independent, în sensul acestui paragraf.

8. Faptul că o societate rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate rezidentă a celuilalt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (fie printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a considera vreuna dintre aceste societăți sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile provenind din proprietăți imobiliare, inclusiv veniturile din exploatări agricole sau forestiere, sunt impozabile în statul contractant în care aceste proprietăți sunt situate.

2. Expresia proprietăți imobiliare va avea înțelesul pe care îl are în legislația statului contractant în care sunt situate proprietățile în cauză. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatările forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietății imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea, în orice altă formă, a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderilor

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul în care întreprinderea își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea își exercită activitatea de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din profituri care este atribuibilă: a) aceluși sediu permanent; b) vânzărilor în acel celălalt stat contractant de produse sau de mărfuri de natură identică sau similară cu cele vândute prin intermediul aceluși sediu permanent; sau c) altor activități de afaceri desfășurate în acel celălalt stat contractant, de natură identică sau similară cu cele efectuate prin intermediul aceluși sediu permanent. Prevederile lit. b) și c) de mai sus nu se vor aplica, dacă întreprinderea dovedește că astfel de vânzări sau activități sunt atribuibile unei persoane sau entități, alta decât sediul permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant își desfășoară activitatea de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo, se atribuie, în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând în mod independent cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise, la scădere, cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de activitatea de afaceri a sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent dacă acestea s-au efectuat în statul în care se află sediul permanent sau în altă parte. Totuși nici o astfel de deducere nu se va acorda în legătură cu sumele plătite, dacă este cazul, de sediul permanent (pentru alte motive decât pentru rambursarea cheltuielilor efective) sediului central al întreprinderii sau oricăror alte sedii ale acesteia, sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare pentru folosirea patentelor sau a altor drepturi ori cu titlu de comision pentru anumite servicii efectuate sau pentru o activitate de conducere sau, cu excepția cazului unei întreprinderi bancare, sub formă de dobânzi la sume împrumutate sediului permanent. De asemenea, la determinarea profiturilor unui sediu permanent nu se va ține seama de sumele puse în sarcină (pentru alte motive decât pentru rambursarea cheltuielilor efective) de sediul permanent sediului central al întreprinderii sau oricăror alte sedii ale acesteia, sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare pentru folosirea patentelor sau a altor drepturi ori cu titlu de comision pentru anumite servicii efectuate sau pentru o activitate de conducere sau, cu excepția cazului unei întreprinderi bancare, sub formă de dobânzi la sume împrumutate sediului central al întreprinderii sau oricăror alte sedii ale acesteia.

4. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profiturile atribuibile unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive suficiente și valabile de a se proceda altfel.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acesta cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. Când profiturile cuprind elemente de venit, tratate separat în alte articole ale prezentului acord, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Profiturile provenind din surse aflate într-un stat contractant, realizate de o întreprindere a celuilalt stat contractant din exploatarea navelor în trafic internațional, pot fi impuse în primul stat contractant menționat, dar impozitul stabilit va fi redus cu o sumă egală cu 50% din acesta, iar impozitul astfel calculat nu va depăși 2% din suma brută a navlului.

2. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a aeronavelor vor fi impozabile numai în statul contractant în care întreprinderea care exploatează aeronava este rezidentă.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

4. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol sau ale art. 7, profiturile obținute din exploatarea navelor sau aeronavelor, exclusiv între locuri situate într-un stat contractant, pot fi impuse în acel stat contractant.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau

la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant;

sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și când, și în unul și în celălalt caz, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, potrivit legislației acelui stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 12,5% din suma brută a dividendelor, dacă primitorul este o societate care deține direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 15% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prevederile acestui paragraf nu vor afecta impunerea societății pentru profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende, folosit în prezentul articol, indică veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni sau drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, precum și veniturile din alte părți sociale asimilate veniturilor din acțiuni de legislația fiscală a statului contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică în cazul în care beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, un sediu permanent sau o bază fixă și când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este legată efectiv de un sediu permanent sau de o bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant obține profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când aceste dividende sunt plătite unui rezident al acelui celălalt stat contractant sau în măsura în care deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în totalitate sau în parte, profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

6. Independent de alte prevederi ale prezentului acord, când o societate rezidentă a unui stat contractant are un sediu permanent în celălalt stat contractant, profiturile sediului permanent pot fi supuse unui impozit adițional în acel celălalt stat contractant, potrivit legislației sale, dar impozitul adițional astfel stabilit nu va depăși 12,5% din suma acestor profituri rămase după scăderea impozitului pe venit și a altor impozite pe venit percepute asupra acestora în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzii, impozitul astfel stabilit nu va depăși 12,5% din suma brută a dobânzii.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 al prezentului articol, dobânzile provenind dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat contractant, dacă:

a) plătitorul dobânzilor este acel stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia; sau

b) dobânzile sunt plătite celui alt stat contractant, unei unități administrativ-teritoriale sau unei autorități locale a acestuia sau oricărei instituții financiare aparținând în totalitate acelu celălalt stat contractant sau unității administrativ-teritoriale ori autorității locale a acestuia; sau

c) dobânzile sunt plătite: în cazul României, Băncii Naționale a României și Băncii Române de Comerț Exterior, iar în cazul Indoneziei, Băncii Indonezia (Banca Centrală a Indoneziei); sau

d) dobânzile sunt plătite oricăror alte instituții financiare aparținând în totalitate guvernelor statelor contractante, în legătură cu împrumuturile făcute în aplicarea unui acord încheiat între guvernele statelor contractante.

4. Termenul dobânzi, folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau neînsoțite de garanții ipotecare sau de clauza participării la profiturile debitorului și, în special, veniturile din efecte publice, din obligațiuni sau titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de aceste efecte, titluri sau obligațiuni, precum și orice alte venituri asimilate veniturilor din sume împrumutate de legislația fiscală a statului contractant din care provin veniturile, inclusiv dobânzile pentru plata cu întârziere a livrărilor. Penalitățile pentru plata cu întârziere a împrumuturilor nu vor fi considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care se plătesc dobânzile este efectiv legată de acel sediu permanent sau de acea bază fixă ori de alte activități de afaceri legate de un asemenea sediu permanent sau de acea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile sunt considerate că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este însuși acel stat contractant, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelu stat contractant. Totuși când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, ca urmare a relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12 Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisioanelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul comisioane, folosit în prezentul articol, înseamnă plățile făcute către un broker, agent comisionar general sau către orice altă persoană asimilată unui broker sau agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al comisioanelor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin comisioanele un sediu permanent de care este legată efectiv activitatea generatoare de comisioane. În această situație se aplică prevederile art. 7.

5. Comisioanele sunt considerate că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul comisioanelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care sunt legate activitățile care generează plata, iar aceste comisioane se suportă de acel sediu permanent, aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, ca urmare a relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisioanelor, ținând seama de activitățile pentru care sunt plătite, depășește suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 12,5% din suma brută a redevențelor, dacă acestea reprezintă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea folosirii oricărui (oricărei) patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru informațiile referitoare la experiența câștigată în domeniul industrial, comercial sau științific ori pentru folosirea sau concesionarea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific, a filmelor de cinematograf sau a benzilor destinate televiziunii sau radiodifuziunii;

b) 15% din suma brută a redevențelor, dacă acestea reprezintă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea folosirii oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice.

3. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea folosirii oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf, filmelor sau benzilor destinate emisiunilor de radio sau de televiziune, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu secret sau pentru folosirea sau concesionarea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informațiile referitoare la experiența câștigată în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt

stat contractant profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea în legătură cu care se plătesc redevențele este efectiv legată de acel sediu permanent sau de acea bază fixă ori de alte activități de afaceri legate de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele sunt considerate că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe se suportă de acel sediu permanent sau de acea bază fixă, aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Atunci când, ca urmare a relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, ținând seama de folosirea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 14 Câștiguri din capital

1. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietăților mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietăților mobiliare aparținând unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru desfășurarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a unei asemenea baze fixe pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele menționate la paragrafele 1 și 2, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau a aeronavelor exploatate în trafic internațional și a proprietăților mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15 Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul în care acesta dispune în mod obișnuit în celălalt stat contractant de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale sau este prezent în acel celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care depășesc în total 120 de zile în orice interval de 12 luni, calculate din prima zi a sosirii într-unul dintre statele contractante. Dacă dispune de o asemenea bază fixă sau dacă este prezent în acel celălalt stat contractant pentru perioada sau perioadele menționate, venitul poate fi impus în acel celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acesta este atribuibil acelei baze fixe sau este obținut în acel celălalt stat contractant în timpul perioadei sau perioadelor menționate.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiei de medic,

avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată, sunt impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite cu acest titlu pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în acel celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice interval de 12 luni, calculate din prima zi a sosirii sale într-unul dintre statele contractante; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele acesteia, care angajează și care nu este rezident al celuilalt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de către un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional de o întreprindere rezidentă a unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat contractant.

ARTICOLUL 17 Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Tantiemele și alte remunerații similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate de membru al consiliului de administrație sau al oricărui alt organ similar al unei societăți, stabilit potrivit legii interne a acelui stat, societatea fiind rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 18 Artiști și atleți

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din activități personale desfășurate în celălalt stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum ar fi: artiștii de teatru, de cinema, de radio sau de televiziune ori de interpret muzical sau în calitate de atlet pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile provenind din activitățile personale ale artistului de spectacol sau ale atletului nu revin artistului de spectacol sau atletului însuși, ci unei alte persoane, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, aceste venituri pot fi impuse în statul contractant în care își desfășoară activitățile artistul de spectacol sau atletul.

3. Veniturile realizate din activități desfășurate în cadrul schimburilor culturale, stabilite prin acorduri culturale încheiate între cele două state contractante, sunt scutite de impozit.

ARTICOLUL 19 Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, orice pensie sau altă remunerație similară plătită unui rezident al unui stat contractant dintr-o sursă aflată în celălalt stat contractant, pentru munca salariată desfășurată în trecut sau pentru serviciile prestate în acel celălalt stat contractant, și orice anuitate plătită unui astfel de rezident dintr-o asemenea sursă pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată, plătită periodic, la date stabilite, în timpul vieții sau în timpul unei perioade de timp specificate sau determinabile, în virtutea unui angajament de efectuare a plăților, în schimbul unor contraprestații depline și corespunzătoare, făcute în bani sau evaluabile în bani.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice, pentru serviciile prestate acelui stat contractant, acelei unități sau autorități, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel celălalt stat contractant și dacă persoana fizică este rezidentă a acelui stat contractant și:

(i) este un cetățean al acelui stat contractant; sau

(ii) nu a devenit rezident al acelui stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de sau din fonduri create de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială ori de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice, pentru serviciile prestate acelui stat contractant, acelei unități sau autorități, este impozabilă numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezident și cetățean al acelui celălalt stat contractant.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru servicii prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

Profesorii sau alți membri ai corpului de învățământ sau de cercetare, care se află în mod temporar într-un stat contractant numai în scopul de a preda sau de a efectua cercetări la o universitate, un colegiu, o școală sau la o altă instituție de învățământ recunoscută de guvernul unui stat contractant și care sunt sau au fost, imediat înainte de sosirea lor, rezidenți ai celuilalt stat contractant, vor fi scutiți de impozit în primul stat contractant menționat, pe o perioadă care nu depășește 2 ani, pentru remunerațiile primite pentru această activitate de predare sau de cercetare.

ARTICOLUL 22

Studenti

Sumele pe care un student, un practicant sau un stagiar, care este sau a fost, imediat anterior venirii sale într-un stat contractant, rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau instruirii sale, le primește pentru întreținere, educare sau instruire nu vor fi impuse în acel prim stat contractant menționat, cu condiția ca aceste sume să provină din surse situate în afara acelui stat contractant.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu au fost menționate în mod expres în articolele precedente ale prezentului acord, sunt impozabile în statul contractant din care provin.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată în conformitate cu paragrafele următoare ale acestui articol.

2. În cazul României, impozitul plătit de un rezident al României pentru veniturile impozabile în Indonezia, în conformitate cu prevederile acestui acord, va fi scăzut din impozitul român datorat conform legislației fiscale române.

Această deducere nu poate totuși depăși cea parte a impozitului pe venit, calculată înaintea acordării deducerii, care este atribuibilă venitului ce poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

3. În cazul Indoneziei, când un rezident al Indoneziei realizează venituri din România și aceste venituri pot fi impuse potrivit prevederilor acestui acord, suma impozitului român plătit asupra venitului va fi luată în considerare ca un credit față de impozitul indonezian stabilit aceluși rezident. Totuși suma creditului nu va depăși cea parte a impozitului indonezian care este corespunzătoare venitului respectiv.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impunere sau obligație legată de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși naționali aceluși celălalt stat contractant aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat contractant, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant orice înlesniri personale, facilități și reduceri din punct de vedere fiscal, ținând seama de statutul civil sau de responsabilitățile familiale ale acestora, pe care le acordă propriilor lor rezidenți.

3. Un stat contractant nu va modifica baza impozabilă a unui rezident al celuilalt stat contractant, incluzând în aceasta elemente de venit care au fost deja impuse în celălalt stat contractant, după expirarea perioadei de prescripție prevăzute în legislația sa internă și, în orice caz, după expirarea a 5 ani de la sfârșitul anului fiscal în cursul căruia veniturile în cauză au fost realizate.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este, în totalitate sau în parte, deținut sau controlat, direct sau indirect, de către unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat la nici o impunere sau obligație legată de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse întreprinderile similare ale primului stat menționat.

5. În prezentul articol, termenul impunere indică impozitele care fac obiectul prezentului acord.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant apreciază că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impunere care nu este în conformitate cu prevederile prezentului acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state contractante, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, când cazul său intră sub incidența paragrafului 1 al art. 25, aceleia a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat într-o perioadă de 2 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impunere care nu este în conformitate cu prevederile prezentului acord.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să dea o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este în conformitate cu prezentul acord.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii cu privire la interpretarea sau la aplicarea prezentului acord. Ele pot, de asemenea, să se consulte în vederea eliminării dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezentul acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, astfel cum se prevede în paragrafele precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare ca fiind recomandabil un schimb oral de opinii, un asemenea schimb poate avea loc între reprezentanții autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27 Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului acord sau ale legilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezentul acord, în măsura în care impunerea pe care o stabilesc nu este contrară prevederilor prezentului acord. Orice informație astfel obținută va fi ținută secret și va fi divulgată numai persoanelor sau autorităților însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea sau urmărirea impozitelor care fac obiectul prezentului acord. Aceste persoane sau autorități vor folosi informațiile numai în aceste scopuri, dar le pot divulga în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate în nici un caz ca impunând unuia dintre statele contractante obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale fiecărui stat contractant;

b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale a fiecărui stat contractant;

c) de a transmite informații care ar divulga orice secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional ori un procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28 Prevederi diverse

Prevederile prezentului acord nu vor fi considerate că limitează în vreun fel excluderea, scutirea, deducerea, creditarea sau alte înlesniri acordate în prezent sau în viitor:

a) prin legislația unui stat contractant, în vederea stabilirii impozitelor percepute de acel stat contractant; sau

b) prin orice alt acord între statele contractante.

ARTICOLUL 29
Agenți diplomatici și funcționari consulari

Nici o prevedere din prezentul acord nu va afecta privilegiile fiscale acordate agenților diplomatici sau funcționarilor consulari în conformitate cu normele dreptului internațional sau cu prevederile unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30
Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord va fi ratificat în conformitate cu prevederile constituționale în vigoare în fiecare stat contractant și va intra în vigoare la data schimbului instrumentelor de ratificare.

2. Prevederile prezentului acord își vor produce efectul:

- a) în România: cu privire la veniturile obținute la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care prezentul acord a intrat în vigoare;
- b) în Indonezia: cu privire la veniturile obținute la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care prezentul acord a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 31
Denunțarea

Prezentul acord va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată. Fiecare stat contractant poate denunța acordul, pe canale diplomatice, până la data de 30 iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care prezentul acord a intrat în vigoare.

În această situație, prezentul acord va înceta să se aplice:

- a) în România: cu privire la veniturile obținute la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost transmisă nota de denunțare;
- b) în Indonezia: cu privire la veniturile obținute la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost transmisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și convenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul acord.

Întocmit la Jakarta la 3 iulie 1996, în trei exemplare originale, redactate fiecare în limbile română, indoneziană și engleză, toate cele trei texte fiind egal autentice. În cazul în care există vreo divergență în interpretarea prevederilor prezentului acord, textul în limba engleză va prevala.